

Dantų ėduonis arba dantų kariesas - danties kietųjų audinių irimas, kurį sukelia burnoje susidariusios rūgštys. Rūgštys susidaro tada, kai burnos mikroflora, esanti apnašose, skaido angliavandenius ir išskiria rūgštis. Prasideda emalio ir dentino demineralizacija. Dantų kariesas gali būti:

1. Kariozinė dėmė
2. Paviršinis kariesas
3. Vidutinis kariesas
4. Gilusis kariesas

Pradinėje stadijoje danties emalio paviršiuje ar duobutėse atsiranda balzguna dėmelė. vėliau dėmelės paviršiuje susidaro ertmė, kuri pradeda didėti, kol pasiekia danties pulpą (danties nervą). Susidariusi ertmė dažnai atrodo mažesnė, negu iš tikrųjų yra. Danties karieso požymiai - danties skausmas nuo šaltų/karštų, saldžių/rūgščių produktų, traukiant orą.

Kartais dantų kariesas pradeda vystytis jau plombuotame dantyje. Toks procesas vadinamas antriniu kariesu. Antrinio karieso požymiai: plyšys ar tamsi, aiškiai matoma linija tarp plombos ir danties, plombos skilimas ar visiškas jos netekimas, danties sienelės, esančios šalia plombos, nuskilimas.

Terapinis dantų gydymas, tai ėduonies pažeistų dantų gydymas šalinant pažeistus danties audinius, atstatant juos aukštos kokybės plombinėmis medžiagomis. Plombavimo metu atstatoma taisyklinga danties anatinė forma, spalva ir kramtymo funkcija.

-